

MISJONS-RØSTEN

LAND, LAND: HØR HERRENS ORD!

Nummer 6.

15. april 1946.

18. årgang.

ER DU TAKKNEMLIG?

Utakknemlighet er en sorgelig følge av fallet. Det var ikke lenge før det kom til syne: Kvinnen som du gav, hun tok og jeg åt. — Det var også en av de synder som fantes i Sodoma. De syndet mot Gud tross alle de velgjerninger han øste over dem. Men kan vi ikke finne dette trekk også hos oss selv? Akk jo dessverre. Vi tar ofte Guds velsignelser som noe selvfølgelig, men knurrer når det onde kommer. Istedenfor å si som Job: «Skulle vi ta det gode fra Gud og ikke også det onde? Herren gav, Herren tok, Herrens navn være lov.» Takknemligheten er en sjelden blomst, den blomstrer sent og har ondt for å utfolde seg. Ofte ber vi, lik de ti spedalske, om Jesu hjelp; men sjelden vender vi tilbake som Samaritanen; for å gi Gud æren. Når salmisten sier så skjønt i den tre og tyvende salme: «Mitt beger flyter over.» Da tenkte han sikkert på alle de velsignelser som Herren hadde øst ut over ham i hans liv.

Er du takknemlig for sunnhet og helse? Ordsproket sier: «God helse er bedre enn en stor rikdom.» Er du frisk og rask og allikevel knurrer du? Er ikke dette en stor skam? Jeg har sett noen som har vært meget syke og allikevel meget takknemlige til Gud. Du har dine lemmer i behold, du har øyne, ører, hender og føtter i behold. Du kan se Guds skjønn natur og lese din bibel, gå på møte med Guds folk og høre Guds ord forkynt. Er det ikke meget å takke Gud for? Når du fristes til utakknemlighet, ta da en tur på sykehuset, se de mange syke og lidende og tenk på Guds godhet.

Er du takknemlig for det daglige brød. Vi tar dette som noe selvfølgelig, og går til bordet, griner kanskje litt på nesen om maten ikke er akkurat etter vår smak, og

tenker lite over hvem som er all godhets giver. Tenk litt på alle dem som sulter og bli takknemlig, og la din takknemlighet få et praktisk utslag så du blir gavmild og godgjørende mot dem som trenger. Vi setter som regel ikke pris på våre goder før vi har mistet dem. Du har kanskje ikke ennu manglet et måltid mat. Hver dag står maten på bordet. Hvilken ufattelig nåde dog dette er. Pris Gud derfor!

Er du takknemlig for dine kjære i livet? Dine foreldre som kanskje ennu lever. Har du takket Gud for en god far og mor, for en lykkelig barndom, et godt hjem og kjærlige hender som har pleiet deg og vernet om deg. Setter du pris på din ektefelle mens du har den? Hvor mange er det ikke som gråter over sine kjære som ble tatt fra dem, enker med et sønderknust hjerte, en far med en stor morløs flokk omkring seg. Du har kanskje hittil fått beholde din kjære. Takker du Gud på dine kne for hans nåde mot deg? Og dine barn som Gud har gitt deg, hvilken skatt er det dog ikke, hjemmets solskinn og glede. Takk din Gud for dem, men gjør dem ikke til din avgud. Ofre dem for Gud og oppdra dem i Herrens tukt og formaning.

Er du takknemlig for at du er født som et menneske? Du studser over dette spørsmål. Men tenk hvilken utsigelig nåde som fremlyser heri. Å være Guds ypperste skapning, med sanser og evner og fremforalt bestemt til en evighet med Gud. Om dette gikk opp for oss så ville det bli lovsang natt og dag at vi er født som menneske.

Er du takknemlig for at du bor i et kristent land? Hva er vel du at du ikke ble født et sted hvor hedenskapets mørke ruger, blant for mørkede hedninger. Tenk bare på

kineserinnernes små bundne føtter. Det er sagt at for hver liten kvinnefot i Kina er det grått en tønne med tårer. Eller tenk på de små indiske hustruer og enker, hvilken lidelse og smerte. Bare barn blir de viet til en rå eldre mann, intet bedre enn en slavinne, og de lidelser de utstår kan ikke beskrives. Du er født i et land hvor kristendommens lys har strålet i mange år. Kjærlige hender tok imot dem. Fra barnsben av får du høre om Jesus, på skolen blir du undervist i den kristne tro. Er det ikke noe å takke for?

Er du takknemlig for Guds nådige forsyn og beskjermelse? Tenk bare på hvilke farer og snarer du har undgått og som Gud har bevart deg fra. Da Kristen i «Pilegrimsvandringen» hadde gått gjennom «Dødsskyggens dal», så han seg tilbake da det var blitt lys morgen. Han så da hvilke farer Gud hadde ført ham igjennom og han priste Gud derfor. Hvor hadde vi vært idag om Gud ikke hadde bevart oss? Selv på syndens veie holdt nok Gud sin hånd over oss, ellers hadde vi vært fortapt. Og siden, ja Guds engle går ved vår side og tar vare på Guds barn. Herlige tanke.

Er du takknemlig for Jesu blod? Dette er det beste. Om du ikke synes du har annet å takke Gud for, så må du dog takke ham for hans søns utgydte blod. Når Satan frister deg til knurr og utakknemlighet, begynn da å takke for blodet. Det er en underfull seier i dette å takke for blodet. Det er troens underfulle lovsang.

Ved å prise Gud for dette må vantros og mismot skyene vike og Guds sollys stråler inn i sjelen på ny. O må vår lovprisning stige opp som en liflig offerøk for Gud. Når han omgir oss med miskunnhet, så la oss omgi hans alter med lovsange.

Axel Nilssen.

Blodfunn nær Betlehem.

En av undrene i denne vår tid, som er så full av vantro, er hvorledes Gud på så enkel måte bringer fram beviser, som gjør de vise liberales påstander til intet. En syrisk kristen, Anton Daoud, som hadde flyttet til Palestina, fikk kjøpt seg et stykke land ved veien til Betlehem. Nylig holdt han på å grave til grunnmur for et hus som han skulde bygge, like ved en gammel olivenlund. Som han holdt på å bruke hakken sin, gikk denne plutselig igjennom — og ned i en gammel grav, som viste seg å inneholde et av de mest sensasjonelle funn i Palestinsk arkeologi, — øyenvitners beretning om Jesu korsfestelse.

Daoud hadde ingen ide om at hans funn var av en verdensopp-skakende interesse. Han så bare noen kleberstens kister, og tilkalte politiet, idet han tenkte at det kanskje var begått en forbrytelse — av forholdsvis ny dato. Politiet underrettet Det Hebraiske Universitets Arkeologiske Museum, som sammen med Britiske arkeologer overtok graven. En families gravhvelv fra det første århundrede var kommet for lyset etter 1900 år. En av kleberstenskistene innholdt «Miriam Simons datter»s ben. En annen «Matheus» — — Gripene inskripsjoner fantes inridset i kiste-låkene.

Det er en enighet blant videnskapsmennene, angående tiden som funnet stammer fra, som er ganske ualminnelig. Lærde munkene fra Dominikanernes skole i Jerusalem, britiske arkeologer og autoriteter fra Det Jødiske Universitet i Jerusalem er alle enige om at funnets autenticitet (ekthet) er uomtvistelig. Mens det Hebraiske Universitets professorer holder hart på at de ikke ønsker teksten av inskripsjonene offentliggjort ennå, så insisterer andre på at «Klagesangene» (the dirges) som finnes opptegnet i graven, og korsene som er tegnet langsmed inskriptene, viser at disse mennesker har vært øyenvitner til at Jesus bar sitt kors på veien til Golgata. Korset, tegnet med jødiske hender i det første århundrede, det er noe nytt. Det har vært påstått at korset var et romersk symbol på

kristendommen og stammer fra det annet århundrede.

Det kom en appell fra de jødiske arkeologer, som mente at det var for tidlig å anta «noen forbindelse mellom denne graven, og noen kjent begivenhet eller person fra den hellige Historie». (Bibelhistorien). I appellen som er en lengre artikkel, nevnes ikke Jesu navn, men det er ikke vanskelig å forstå en tone av frykt for at oppdagelsen av disse tidlige inskripsjoner kanskje kan bidra til Anti-Semitiske følelser. Ingen virkelig kristen vil dog reagere sådan. Professor El Sukenik peker på at navnet Iesus i greske bokstaver, fulgt av ordet «aloth» (tre) ikke er så bemerkelsesverdige, da Iesus eller «Jeshu» var det jødiske navn for Josva, og kanskje kunde sørgesangen gjelde Det Gamle Testamentes Josva. Og korsene som er tegnet kan likne det hebraiske bokstav «tav». Han lovet en vitenskapelig rapport angående funnet — når tiden kommer. Dette er en naturlig reaksjon. De som kjenner Det nye Testamente, vet at navnet Jesus er den greske form for Josva, og betyr «Jehova er frelse». I Mat. 1, 21 er dette navnet ved en engel befalt at gis Marias sønn, — «for (det er) Han som skal frelse sitt folk fra deres synder.» Vi er interesserte i en bemerkning i «American Hebrew», konservativ jødisk avis (for 19/10 1945). Den forteller om en personlig undersøkelse av graven som en representant for «The British Broadcasting Co.» har foretatt. Mens bladet ikke antar at de gravlagte har sett korsfestelsen, — sier det: «På siden av kisten som er merket med korsene, er navnet Jesus innrisset i greske bokstaver, etterfulgt av et ord som i gammel gresk bruktes som uttrykk for sorg. Stentøy-krukker som ble funnet i graven, og karakteren av tegninger og graveringer tyder på at begravelserne ikke har funnet sted senere enn Jerusalems ødeleggelse av Titus i år 70. Dersom det er tilfelle, da er disse de tidligste forekomster av Korset som kristent symbol.

(Oversatt fra «Prophecy mouthly» for desember 1945.

E. J. C.

Apostelen Tomas.

Det er Johannes som forteller oss de små trekk om Tomas og ved tre anledninger hvor han nevner ham legger han til «det er tvilling» (Joh. 11, 16, 20, 24 og 21, 2). Han var altså en tvilling-bror og vi må tenke at hans bror finnes blant Jesu apostler da vi jo tidligere har sett hvilken betydning slektskapet har betydd ved utbredelsen av evangeliet og ved hvervning av Jesu frontsolater. I (Mat. 10, 3, Mark. 3, 18, Luk. 6, 15) er der nevnt tre navn i rekkefølge: Matteus, Tomas og Jakob Alfeus sønn. I Mark 2, 14 kalles også Levi (Matteus) for Alfeus sønn som gir støtte for tanken om at Tomas er tvillingbror til Jakob eller Matteus Alfeus sønn.

Johannesevangeliet gir oss tre trekk som tegner Tomas karakter. I 11, 16 ser han faren i øynene og er villig til å følge Jesus i døden. I 14, 5 spør han tvilende hvorledes apostlene skulle kunne vite veien dit Jesus gikk. Og i 20, 25 da han hører om Jesu oppstandelse forlanger han et håndgripelig bevis for å kunne tro det utrolige.

Disse trekk viser at Tomas var en av disse vel avbalanserte naturer som ikke lot seg rive med av en hver stemning men krevet realiteter; men da var han også den første blant apostlene til å bekjenne Jesus som: «Min Herre og min Gud.»

Han viste både mot og offervilje. Han sa til de andre disiple: «Kom la oss gå med og om nødvendig dø sammen med ham.»

Tomas regnes for å være Indias apostel, men i det egentlige India har han neppe vært. Hans virksomhet strak seg bort i mot Indias grenser.

Tradisjonen vil vite at han har vært i forbindelse med en kong Gundeforos hvis rike lå mellom Indus og det daværende Parterrike.

På grunn av denne tradisjon kalles de forsamlinger som på 500-tallet oppstod på Indias vestre kyst for «Tomaskristne». Den samme tradisjon vil vite at Tomas hadde sitt hovedkvarter i byen Edessa og at han ble begravet i denne by.

Sv. Shwan.

Guds rustning. Er kjærligheten i oss?

«Ifør eder Guds fulle rustning så I kan være mektige til å stå imot Djævelens snedige anslag.»

Her tales om den rustning vi må ha når vi skal stå oss imot våre salighetsfiender. Det ville være skrekkelig dumt å ikke ruste når man vet at en farlig fiende kommer og vil angripe.

Rustningen som vi skal iføre oss er ikke vår egen, men det er «Guds rustning». Gir gir oss den, vi har bare å iføre oss den. Det er ikke noe lappverk, men hel og fullkommen. Den behøver å være det, for fienden er listig og øvet i krigskunst og har lang erfaring. Fiendene er mange. Vi kan nevne noen, nemlig kjødet, «verdens herrer som hersker i denne tids mørke og ondskapens åndehær under himmelen. Ja, vi behøver sannelig å være godt rustet.

Om lenderne skal vi være ombundet med sannhet. Det er beltet hvormed kjølen ombindes. Sannhet i hjertets innerste: Det er å vandre i lyset for Gud og mennesker. Eller vil man snuble og tredes ned i striden. Dernest skulde vi være iført rettferdighetens brynje, som er Kristi rettferdighet. Den verner hjerte og samvittighet mot anklagerne. Så skulle vi være ombundet på føttene med den ferdighet til kamp som fredens evangelium gir. Det er å stå i fredspakt med Gud og i alt bekjenne Kristus med glede og lide med ham. Så er det «troens skjold» hvormed vi skal slukke alle den ondes gloende piler. Det vil si at Gud — om enn usynlig så allikevel nærværende holder sine løfter, så alle onde tanker og lyster som fienden anvender må dø. Ta så »frelsens hjelm» som er sjelens glade forvisning om at nå fram til den evige hvile og herlighet. Da får vi frimodighet ved dette løfte under alle trengsler som måtte komme. Endelig er det «åndens sverd» som vi skal bruke. Åndens sverd er Guds ord. Guds ånd i ordet er vår skjulte kraft og styrke hvormed Djævelen blir slått, slik som Jesus gjorde det i ørkenen da han ble angrepet.

Så umulig det er å bestå i egen kraft, like så sikkert skal vi på denne måte seire ved Herrens kraft.

«Og fordi urettferdigheten tar overhånd skal kjærligheten bli kald hos de fleste.»

(Matt. 24,12).

Hvordan står det til med oss Guds barn. Er kjærligheten begynt å kjølnes hos oss? Hvis så er, da må vi inn i smelteovnen og bli slagget og renset fra alt som stenger Guds Hellige Ånd ute. Tenk verdien av å være ren for Gud. Da kan vi bli brukt til velsignelse for andre som er en uforklarlig rikdom. Gud kan ikke bruke et urent kar. Hvilken verdi har Guds frelse da for oss, hvis vi ikke vil skille oss ut fra verden og rense oss. Det er så meget som besmitter oss Guds folk som vi kanskje ikke synes er så farlig eller vi synes er så lite; men Guds Ånd er finfølelse og vi vet ikke før av det før alle de små feilene er blitt til store synder og vi er langt på avstand fra Gud, uten kjærlighet både til Gud og mennesker. Hvor det gjeller å bevare kjærligheten i våre hjarter. Kjærligheten er det største bud. Les 1. Korint. 13. Og la oss ikke være selvgode, men lydige, bøyelige og ydmyke, så kjærligheten må være glødende i oss. Vi leser i ovenstående bibelvers: «Fordi urettferdigheten tar overhånd skal kjærligheten bli kald hos de fleste.» Hva er det som preger verden i våre dager? Er det ikke urettferdigheten som har gjort seg gjeldende? Vi vet som Guds folk at pengebegjær, storrådighet o. s. v. til slutt fører til krig er ikke kjærlighet. Kjærligheten er begynt å kjølnes, det har også besmittet mange Guds barn. La oss derfor være på vakt å ikke anerkjenne alle lover og domgmer som blir laget idag, men la oss være ren til den store dommedag så vi kan med glede motta de evige verdifulle ord. Gå inn til min Herres glede.

Satan går rundt som en brølende løve og ser hvem han kan oppsluke. Å hvor mange han har oppslukt.

Når Israel skulle innta Ai, så ble

Venner! Det er en krone som ligger ferdig og venter på oss. La oss stride mandig og vinne seier så blir den vår lodd og del.

Karl Brodin.

de slått fordi der var bannlyst gods. Hvordan er det med oss venner, skal vi lengre leve med bannlyst gods i vår midte. Vi ber og venter på vekkelse i blant de ufrelste, men kjære venner, vi må få vekkelse først blant de frelste og i våre menigheter, da først kan Gud få bruke oss til frelse for de ufrelste. Vi skal leve så verden kan se våre gode gjerninger og prise vår Far i himlen, og Jesus sier: Derpå skal alle kjenne at i er mine disipler, om i har innbyrdes kjærlighet. Les også Joh. ev. 15, 9—13.

Vi må være klar over en ting. Når kjærligheten til samfunnet med Guds folk avtar, da blir det også et lunkent kristenliv. Og kanskje en dag er vi død bort fra Kristus. En livsfarlig stilling. Venner, vær ikke lunken i eders iver, vær brennende i ånden, tjen Herren. Les forøvrig Romerne 12.

Ja, vi elsker Jesus Kristus, han vår konge er. Ja vi elsker alle venner som på Jesus tror. Ja vi elsker Åndens samfunn som vårt hjem jo er. Og vi elsker alle syndere inn til Kristus kjær. La oss derfor alle legge land og folk for Gud i bønn.

Jesus han har seiret, vi skal mer en seier få. La oss derfor ikke mere drømmende nu gå. La oss Åndens sverd nu løfte frem til strid i dag. Satan og hans makt skal knuses og vi fritt kan stå. Og til slutt så skal vi kronen hjemme hos vår Fader få.

Henry Eriksen.

Predikant Oskar Karlsen

ber oss å minne om at de som skriver til ham må bruke nedenstående adresse, da det kan bli misforståelse når ikke adressen er riktig skrevet.

Hans navn og adresse er:
Oskar Karlsen, Fredenborg,
Skjeberg st.

SE HER!

Er det noen som har et nytt eller brukt Linguaphone kurs i fransk å selge eller leie bort til en misjonskandidat?

Henvendelse:

Misjons-Røsten.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.
Postgirokonto nr. 36024.

Abonnementspris er: I løssalg 30 øre, kr. 2.50 for halvåret og kr. 5.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 7.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Arbeidere i vingården.

Oskar og Minda Olsen, Sætre

Første gangen jeg kom til Sætre for å delta på møtene i bedehuset der møtte br. Oskar Olsen meg ved båten og jeg fikk mitt herberge i hans hjem. Siden da har bekjentskapet fortsatt og mange ganger har mitt bosted blitt hos dem, under kortere og lengere opphold i Sætre.

Oskar Olsen er født på Sørli i Hurum. Foreldrene var gårdbrukere og gudfryktige, og blant de første troende i bygden. Hurum var, som de fleste bygder i 1870—80 årene, lite preget av de senere års friere kristenliv. I hans foreldres hjem holdtes ofte «oppbyggelser» som det dengang kaltes. — En riktig treffende benevnelse, i grunnen.

Søskenflokket bestod av mange barn. Allerede ved 8 års alderen ble han påvirket av Gud; men kom ikke til bevisst liv i Gud før julen 1906. Han forteller selv at noe av det som grep ham mest var når hans mor som den siste kom i seng om kvelden og han hørte henne be for sine barn, at de måtte bli frelste.

Hans arbeidssted ble ved Engene dynamittfabrikk i Sætre hvor han har arbeidet i 45 år. I mange år har han vært formann i skogen og for utearbeiderne i fabrikkene. Respektet og avholdt er han både av overordnede og underordnede. Han har praktisert kristendommen såvel i forsamlingen som på arbeidsplassen.

I den frie forsamlingen i Sætre har han deltatt siden starten. Før

bedehuset ble bygget og siden har han stått trofast med og står nå som ledende eldste. Fra å være noen ganske få og lite velsett da folk mente de førte vranglære er flokken vokset fram til en solid og stor forsamling.

I dag er det ikke annen kristelig virksomhet — unntatt kirken i Sætre.

Det har vært hans livs største glede å se sjeler på kne for Gud og at det har gått framover med virksomheten. Sammen med Aksel Abrahamsen, Martin Fagerli og noen andre av de eldste har han trofast deltatt hele tiden.

Det har vært mange vanskeligheter og mange kamper; for som han sier: «Det har vært mange vanskelige pass, men vi har gått til Gud i bønn med det og Han har alltid ordnet det for oss.»

Det er vel knapt noen fri forsamling utenom byene som er så solid og stabil som forsamlingen på Sætre. En god del av det må tilskrives de ledende brødre der. De har stått trofast og støe i tillit til Herren og Gud har vært med.

Br. Oskar Olsen har vært en kraftkar og når han nå til høsten går av med pensjon fra sitt borgelige arbeide vil han nok bli enda mere aktiv på det åndelige område.

Hans hustru Minda har også vært en levende kristen og til stor hjelp både timelig og åndelig. Hun fyller 70 år den 10. april. Foruten arbeidet i hjemmet og en stor barneflokk har hun også fått tid til å ta mot Herrens vitner og gjorde alt for de skulle ha det godt.

Vi vil benytte anledningen til å ønske henne tillykke med dagen og framtiden.

G. I.

Noen korte biografier

over personer som virker i Guds rike, særlig da blant de frie venner, vil vi bringe av og til her i bladet. Det vil sikkert interessere leserne å lære å kjenne også de arbeidere i vingården som ved siden av sitt borgelige erhverv stiller seg til tjeneste i kampen for Guds sak så langt fritid og krefter rekker. Vi vil derfor ta med noen av dem også.

Vi begynner i dette nr. med Oskar Olsen, Sætre, og da det passer slik at hans hustru samtidig fyller år passer det å minne om det med det samme.

Ludv. Hystad, Fredrikstad

fikk hjemlov en av de siste dager i mars.

Br. Hystad var godt kjent i blant vennene i Østfold og lengere også. Han var ofte på stevne og alltid vitnet han hvis anledning ble gitt.

Han var i mange år fattigforstander i Glemmen kommune og avholdt som få. En av hans kjæreste sanger var: «Snart laden er full» og nu har også han fått plass i «laden».

Inger Frellumstad

kom hjem fra Kina den 23. mars. Vi får vel se litt fra henne snart. Vi ønsker henne en god hvile og at hun må få samle krefter og bli til velsignelse.

I «Logen», Moss

virker for tiden Alb. Robinson. Han har også deltatt noen møter i Rygge.

I Saltnes

har Ersrud, Bysveen m. flere virket Ersrud deltar også på noen møter i Rygge.

Møllergt. 38, Oslo

har hatt besøk av blant andre misjonærene Thuen og Bjerva, Enok Wangberg og misjonær Frellumstad m. flere.

Mjøndalen.

Arnt Andersen er kjekk igjen og virker nå i Mjøndalen.

Gunnar Handelsby.

Vi bringer her foto av br. Handelsby som før har skrevet om sitt kall.

Spredte felter. ◆

På ferden.

Etter alt mas og slit med flytningen nedover til Larkollen, ble det å være ved teltet en god stund, men så en dag ble det reiseordre. Det ble en deilig og uforglemmelig tur til vennene i Askim og der kom søster Borghild Svensen til hjelp og på turen til sanatoriet på Mysen fikk vi se en sjel søkte frelse, likedan på siste møte søndag. Det er herlig å se at Jesus gjør verket. Derfra gikk turen til Ytre Enebakk og der var broder Ersrud med.

Så har det vært en liten tur på andre siden av fjorden til Holmestrand og når dette skrives er jeg i Saltnes.

Henrik Sätun.

mange år har den stått fast og mange har blitt frelste der. Det største av alt er at så mange er blitt bevart hos Gud.

Lørdag 23. reiste jeg med buss til Drammen. Det var noen spørsmål angående misjonsarbeidet som jeg ønsket å drøfte med br. Erling Syvertsen og stanset over til mandag.

På form.møte var jeg i Knofsgt. og på etterm. i Avholdsfolkets hus. Br. Hans Wennesland har virket i Knofsgt., Drammen en tid og hatt god inngang, ble det sakt.

Det var underlig å komme fra Drammens distrikt, hvor snøen lå meterhøy og over til Østfold med svarte jorder og bare veier. Det er merkelig at det kan være slik forskjell på den korte strekningen.

G. I.

Bedehuset i Reipå.

Som vennene vil minnes så gjorde de troende døpte venner på Reipå et opprop om hjelp til innsamling for et bedehus på stedet. Man hadde trodd at de respektive organisasjoner baptistene og pinsevevnene ville gå sammen med oss om oppgaven. Ingen av de nevnte retninger er så sterke at man kan klare det alene.

Det ble dog bare «Misjonæren» og «Misjons-Røsten» som tok inn oppropet.

Men de håpefulle venner gir ikke opp. De mener at de har fått det som en oppgave fra Herren. Og da jeg besøkte stedet på gjennomreise til østlandet for litt siden viste det seg at de foruten tomten hadde fått en betydelig start. Men som saken har utviklet seg, blir det en oppgave som de fritt stående troende venner i landet må samle seg om. — At vi kan klare det rår det ingen tvil om. — Hovedsaken er at vi ser på det som en gjerning fra Herren.

Og dersom mine ord i denne forstedet, for vennene og evangeliets fremme, så betydningsfulle sak, kan utrette noe, vil jeg gjerne si det så varmt som jeg kan: Dette er en Guds gjerning.

Gavene sendes til fru Ruth Nér-eng, Reipå.

Henrik Eilertsen.

På pilgrimsferden.

Tirsdag den 12. mars sto kursen til Sætre i Hurum. Det er lenge siden jeg var der nå, unntatt et møte før jul, og vi ble da enige om at jeg skulde komme tilbake ved en senere leilighet — som altså ble nå.

Det var åpent å vitne om kvelden. En stor flokk ungdom samles på plattformen og synger og spiller til Guds ære. Torsdag fikk vi uventet besøk av finnmarksevangelist Henrik Eilertsen som deltok til velsignelse. Str. Valborg Gommerud kom også og alle vitnet vi hva Gud la på våre hjerter. Det var interessant å hilse på Eilertsen igjen. Han har tatt seg en liten tur sørover og vil nok gjerne hilse på alle vennene her sydpå.

Lørdag og søndag var også gode møter.

Tirsdag 19. mars kom Oskar Gamst hit og vi var sammen på møte om kvelden. Rolf Westlie, som nå bor i Storsand, hadde også tatt seg en tur til Sætre. Det er jo ikke så lang turen. Var en tur ute og besøkte ham torsdag. De hadde en riktig koselig leilighet på to rum og kjøkken, like ved sjøen.

Torsdag var det siste møte jeg deltok i på Sætre denne gang. Både Oskar Gamst og Henrik Eilertsen var med og det var åpent å vitne.

Venneflokken i Sætre er en av de stabileste frie venneklokker vi har av de frie venner. Gjennom

Fra Finnmark.

«Derfor mine elskede brødre: Vær faste, urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning da I vet at eders arbeide ikke er unyttig i Herren.» (1. Kor. 15, 58).

Vi har det ganske bra og er takknemlig for «Røsten» som kommer regelmessig, etter forholdene her. Det går jo ikke så fort med posten enda, men nu skal det begynne å gå ordentlige hurtigruter så da blir det bedre.

Arbeidet med gjenoppbyggingen er nå i full gang igjen. Det var jo en liten stanset i arbeidet i desember—januar og lite hadde folk å hjelpe seg med, men nå er arbeidet i gang igjen. Det blir jo bedre med bygningsmaterialer også så nu er det arbeidskraft det står på.

Det begynner også å komme seg med den åndelige gjenoppbyggingen her i Vardø. Finnemisjon har satt opp en møtebrakke og frelsesarmeen har snart sin ferdig. Indremisjon berget sitt hus så nu ser det bra ut.

I Kjøllefjord er det ikke noe virksomhet enda. Av vennene er det bare to søstre som er kommet tilbake så det ser ikke bra ut, åndelig sett. Danskene har forært en kirke til stedet og de skal også sette den opp. Vi håper at de frie venner også snart får opp et hus som kan være til Guds saks fremme. Det går framover med den materielle opp-

bygging så nå sukker stedet også etter åndelig oppbygging og de troende venner over hele Finnmark lengter etter åndelig gjenoppbygging og åndelig føde. Vi ikke bare håper, men tror at de evangelister og predikanter som kommer oppover til Finnmark er vel utrustet til oppbyggingen, både legemlig og åndelig så de kan gå inn for den åndelige oppbyggingen som det trengs aller mest.

Det er vårt håp og glede at hvis Gud drøyer med sitt komme at det ikke blir så lenge til at evangeliet atter skal forkynnes i Kjøllefjord. Det er også en stor glede å se at de troende venner fra Finnmark som er sørpå arbeider så godt for Kjøllefjord, og hele Finnmark. Gud skal lønne dem igjen, både de som arbeider og de som yder.

Det var nok ikke så lett for Myrings å være nødt til å forlate stedet som Gud hadde gitt dem og som de gjennom mange kamper og etter Guds nåde hadde fått være med å bygge opp en fri virksomhet. De fikk også se store frukter av sitt virke. Stedet venter og lengter etter dem og ønsker dem velkommen tilbake. Vi håper å ved deres hjelp atter få reise opp Guds sak i Kjøllefjord og at vi atter må se sjeler på kne for Gud, og at de

herlige sammenkomster vi før hadde kommer igjen.

Astrid og Henry Eriksen,
Steilneset, Vardø.

Kvitteringer.

Innkomet til bedehuset Elim på Reipå, Helgeland.

S. J.	kr.	100.00
A. L. Slettebakk	«	5.00
Hans Marvoll	«	10.00
En søster av de frie venner	«	100.00
Inger Brun	«	1.00
Haldora Jensen	«	10.00
Pernille Bruun	«	15.00
Johan Myrland	«	5.00
Svanhild Kristoffersen	«	2.00
Vally Ellingsen	«	3.00
Thora Midtun	«	2.00
Fru Elsa Storvik	«	3.00
Reidar Johnsen	«	5.00
Kristian Kristoffersen	«	3.00
A. & A. Norum	«	10.00
A. & E. Asp	«	2.00
Bjarne Jørgensen	«	200.00
Gave fra Stavanger	«	500.00
Randolf Solbakk	«	5.00
Aksel Olsen	«	10.00
Berit & Bern. Johnsen materialer for	«	250.00
M. S. Marken	«	10.00
		kr. 1251.00

Idet vi takker på det hjerteligste, og ber om Herrens velsignelse over alle som har

vært med, håper vi på fortsatt velvilje fra våre kjære medforlørte venner,

Ruth Nereng, Reipå.

Den norske Congomisjon.

I 1945 har jeg mottatt fra:

Moss, kvinnemisjonen, Logen v. Olga Johansen	kr.	1200.00
Moss E. A.	«	50.00
Hamar, «Jo»	«	150.00
Drammen, E. G.	«	100.00
Hyggen, O. K. M.	«	20.00
Viken, Aursundsøen v. Gunelia Haugen	«	315.00
Fredrikstad, S. S. og H.	«	200.00
Haugesund, A. O. L.	«	20.00
Oslo og Bærum v. Ole O. Fjeld	«	1524.42
Oslo og Bærum søstermisjonen v. Anna Johansen	«	950.00
Oslo fest i Hegdehaugens vennekrets	«	326.16
		tilsammen kr. 4855.58

hvorfor herved kvitteres med takk og hilsen til de enkelte givere.

Danvik pr. Drammen

Erling Syvertsen.

Jens og Kari Fjeld.

Innkomet i 1945 til Jens Fjelds misjon i China:

Fra de frie venner i Alvdal	kr.	100.00
Innsendt fra ubenevnt direkte	«	100.00
Fra misjon i Krokstad og Ski	«	120.00

Kr. 320.00

Med saks og penn.

POLITIKKEN ER LIK GAMMELOST

I «Menighetsbudet» skriver evangelist Ervik blant annet om politikken og de kristne: «Politikken er for oss kristne som om vi roter i en bønne med gammelost, dess mer vi roter, dess mer lukter det. Derfor roper jeg «holdt!» til alle brudesjeler i dag. Verden får ha sitt og vi vårt til Jesus kommer.»

Han har nok mye rett. Tenk om den iver og energi og de penger som ofres til politikken av kristne brukes til evangelisk arbeide. Det var de første kristnes hellighet og dype Guds frykt som fikk slik enestående innflytelse på deres tid. I allfall: hva dere mener og ikke mener om de kristnes deltakelse i politikken så husk: Det beste arbeidsredskap i Guds hender er den kristne menigheten.

«DET ER KLÆRNE SOM SKAPER MANNEN,»

heter det. En kvinne som nylig figurerte i et moteblad i Oslo, har nok trodd at ordtaket gjelder damene også, — bare en får tilstrekkelig med meter på seg. For brudekjolen som hun hadde fått sydd av tøy fra Sverige, besto av 35 meter tyll (var det visst det hette) pluss 10 meter tykk silke!

45 meter til en kjole! Mindre kunne ikke greie seg, og det i en tid da så mange nesten ikke har klær på kroppen! Forfengeligheten og jaleskapen lenge leve!

Samstundes som vi i «Dagbladet» leste om denne 45meters kjolen fra forfengelighetens marked anno 1945 leste vi den fine fortellingen i Apostlenes Gjæringer 9 om den kristne kvinnen Tabita fra Joppe. «Tabita, hvilket er utlagt: Dorkas — en hind.»

Hun hengte ikke hele stasen på

seg selv, men «hun var rik på gode gjæringer og almisser som hun gav.

Men det skjedde i de dager at hun ble syk og døde. De vasket henne da og la henne på en sal.»

Kjærlighetens herolder blir saken når de er borte, og så ble da apostelen Peter budsendt, og da han kom, førte de ham opp på salen og alle enkene sto ved hans side og gråt, og viste ham de kjortler og klær som Tabita hadde gjort den stund hun var hos dem.

Så følger en kort majestetisk skildring av hvorledes Gud vekte henne opp fra de døde. —

Ja, oppstandelsens håp lyser over alle som ikke lever for seg selv, men som av kjærlighet til Kristus lever for å gi.

De skal leve om de enn dør, og deres gjæringer skal følge dem inn i det evige liv, — når silken og stasen fra forfengelighetens marked er falmet for godt og de som van-

Beløpet er levert br. Fjeld.
På misjonens vegne hjertelig takk.

Broderhilsen

K. Aarmo.

Herren er mitt lys og min frelse.

«Herren er mitt lys og min
frelse, for hvem skal jeg fryk-
te? Herren er mitt livs vern,
for hvem skal jeg reddes?»

Salm. 27, 1.

David skildrer her sin opplevelse
med Gud. Lykkelige mennesker
som har samme opplevelse. Det er
ikke noe usikkert og vaklende i
bekjennelsen. Herren er mitt lys
og min frelse. Hvorledes kan men-
nesket få denne forvissning?

«Hvor er veien dit hvor lyset
bor —?»

Vi slår opp vår bibel og leser:
Kristus «det sanne lys som opply-
ser hvert menneske. I Ham var liv
og livet var meneskenes lys.

Gud som bød at lyset skulle skin-
ne fram av mørket, han er den som
har latt det skinne i våre hjerter.»

Så er vi da «lysets barn og da-
gens barn, vi hører ikke natten og
mørket til.»

La oss vandre i Herrens lys. «...
dersom vi vandrer i lyset, likesom
han er i lyset, da har vi samfunn
med hverandre, og Jesus hans sønns
blod rensar fra all synd.»

Gud sa til Kain: Dersom du har
godt i sinne, da kan du oppløfte

ditt åsyn. Men Kains åsyn var ned-
slått, fordi hans gjerning var ond.
Apostelen taler om «lysets vå-
pen». Disse våpen er ikke kjødelige,
men mektige for Gud. Til Ordet og
vitnesbyrdet.

«Jeg har skrevet til dere, I un-
ge, fordi I er sterke og Guds ord
blir i dere, og I har seiret over det
onde.»

«Jeg har gjemt ditt ord i mitt
hjerter for at jeg ikke skal synde i
mot deg.» Da bevares vårt liv skjult
med Kristus i Gud, og vi er blant
den skare som kjenner til jubel, og
vandrer i Guds åsyns lys.

II.

Herren er min frelse.

Det var en lærd mann som kom
til Jesus om natten. Han sier bl. a.:
Vi vet at du er en lærer kommet fra
Gud, og ingen kan gjøre disse gjern-
inger uten at Gud er med ham.

Denne erkjennelse stemte med
skriften, men det var ikke nok. —
Jesus går rett på sak: Du må fødes
påny. Dette er uforståelig for man-
nen, og Jesus sier: Undre deg ikke
over, at jeg sa: Du må fødes påny.
Vinden blåser dit den vil, og du hø-
rer dens susen, men du vet ikke

Schrøders misjon.

Oversender herved årsoppgave over inn-
komne midler til Schrøders misjon i året
1945, og er som følgende:

I menigheten Møller gt. 38	kr. 798.41
Ved N. N.	• 240.00

Tilsammen	kr. 1 038.41
-----------	--------------

Jeg vil rette en hjertelig takk til enhver
som har vært med å ydet til denne sak.

1. Kor. 1, 25—31. Ø. Pedersen,
Hansteens gt. 6 III, Oslo.

Søster Hedvik Johnsens

adresse er:

Hedvig Johnsen,

Calle Independencia 371,

Embarcacion F. C. C. N. A.,

Argentina.

Meddelelse.

Predikende brødre som vil besøke
menigheten i «Eben-Eser,» Askim
kan heretter skrive til: Bjarne Ho-
lien, Askim.

For menigheten

Bj. Holien,
sekretær.

ket der, har levd sitt tomme og
ufruktbare liv til endes.

«Den stund hun var hos dem,»
står det så fint om denne Dorkas.

Å, om vi alle kunne minnes at
det bare er en stund vi er iblant
hverandre. Da ville det bli lettere
for oss å ligne henne som ikke lev-
de seg selv, men hvis hjerte banket
varmt for dem som var i nød. —
skriver Truls i «Utsyn.»

KIRKENS STILLING I RUSSLAND

På verdenskirkerådets møte i Ge-
néve la professor Cander fram en
rapport om den russiske kirken.
Han opplyste bl. a. at Moskva-pa-
triarken under sitt besøk i Paris
rettet en offisiell henstilling til det
ortodokse teologiske instituttet der
om å dekke utenlandsrussernes be-
hov for prester. Pariserinstitusjo-
nen er den eneste russiske læreran-
stalt som gir høyere teologisk ut-

dannelse. Det utdanner ikke bare
prester, men også andre kristne
krefter som skal virke i morgen-
dagens Russland. Kanskje ikke vår
generasjon kan komme til å reise
gjennom det, men vi håper at våre
barn kan komme til å gjøre det, og
virke i den russiske kirke, sa pro-
fessor Cander.

Professor Cander fortalte at den
russiske kirkes virksomhet ennå
innskrenket seg til avholdelse av
offentlige gudstjenester. Kirken har
ikke tillatelse til å drive annen
virksomhet enn den evangeliseren-
de. Det er forbudt å undervise barn
under 18 år i kristendom. Statens
innstilling til kirkens prinsipper er
ikke forandret. Det framgår bl. a.
av behandlingen av den lutherske
kirke i Baltikum.

DE ILLUSTRERTE UKEBLADENE

Siste statistikk over hva det ble
trykt i Norge, er fra før krigen. Da

var tallet noe slikt som 40 millio-
ner eksemplarer ukeblad. Tallet er
nok ikke mindre, men vel heller
større i dag. I by og land — på den
mest avstengte heiegård, i hver
landhandel finnes disse fargetrykte
ukeblader. Barn, ungdom og eldre
mennesker sluker hver uke dette
åndsforlatte — for å bruke Arbe-
derbladets treffende uttrykk — le-
sestoff.

Vi finner det dessverre påkrevet
å sette fingeren på at også i mange
kristne hjem utgjør ukebladene den
åndelige mat. Forferdelig. Det er
langt fra avgjort at hvert kristent
hjem har et oppbyggelsesblad eller
misjonsblad. Men vi gad se det hjem
hvor ikke et eller annet ukeblad
finnes? Det er med bedrøvelse og
sorg at dette skrives, men er det
ikke sant? «Samleren.»

hvorfra den kommer, eller hvorhen den går. Således er det med hver som er født av ånden.

For å klargjøre frelsesveien bruker Jesus billedspråk:

«Likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen således skal menneskesønnen være opphøyet, for at hver den som tror på ham skal ha evig liv.»

Ingen kan forstå frelsesopplevelsen, men ved tro skjer underet.

Denne frelse er stor, — stor fordi den er guddommelig. Fordi den er guddommelig er den evig.

Hva bringer frelsen i Kristus?

Rettferdiggjørelse. Fred med Gud.

Vi er trådt inn i rettferdighets tjeneste. Vårt legeme er tempel for den hellig And.

Frelsen bringer et rikt og velsignet liv.

«Liv og overflod». La oss ta til oss av rikdommene som er skjennet oss, Gud som ikke sparte sin sønn, men gav ham hen for oss alle. Hvorledes skal han annet enn å gi oss alle med ham.»

Åndsdaopsopplevelsen var alle kristnes opplevelse fordem. Derfor kunne apostelen skrive: «I er alle døpt i én ånd». Men Guds menighet nedigjennom tidene har hatt mørkeperioder, hvor det har vært svære kamper å kjempe, og sannhetens lys har ikke alltid lyst klart.

Langt tilbake i tiden i vårt land hadde man ikke lys over dåp i vann og dåp i den Hellige And.

«Troen kommer av forkynnelsen.»

På Hans Nilsens Hauges tid var det dårlig stelt med den kristelige front. Verdensånden hadde fått overhånd i kirken, men der oppstod en mann utsendt fra Gud. Den Kristus-grepne Hauge blir inviet i Mesterens tjeneste. Bak ploget fikk han åndsdaopsopplevelsen, og da opptar han arbeidet, — det store arbeide som det norske kristenfolk takker Gud for den dag i dag. Denne mann skiller klart mellom rettferdig og urettferdig. Det gamle korsets blodbestengte evangelium ble forkynt i ånds og krafts bevis. I denne gudsmannens spor grodde gleden. —

Sannheten om vanddåp, åndsdaop og menighetsordning etter D.N.T. forkyntes i dag klart. La oss vandre i Ordets lys. Da skal vår

kristentro være i dyp åndelighet og i praktisk virkelighet.

III.

«Herren er mitt livs vern, for hvem skal jeg reddes.»

Vårt hjerte kan bli forferdet i vantroens mørke natt.

Fra Jesu munn lød trøstens ord: Deres hjerte forferdes ikke, tro på Gud og tro på meg. I verden har I trengsler, men vær frimodig, jeg har overvunnet verden..

Snart skal den kjempende menighet løftes fra stridens land, da skal all møyen være glemt som forbigående vanne.

Rolf Westlie.

Bokanmeldelse.

Alf Thorstensen: «Ekteskap». Olaf Dales Forlag, Arendal.

Hjemmet er grunnpilaren i ethvert samfunn. Ingen stat vil i lengden kunne bestå uten at de tusen hjem danner kjernen i den.

Beskyttet i hjemmene får den nye slekt sin første oppdragelse, og med gode hjem i ryggen blir også slekten sterk og god. Det er blitt en hjertesak for Alf Thorstensen å komme ulykkelige mennesker til hjelp. Gjennom denne lille bok har han nådd inn til de sentrale punkter i mangt et ekteskap. Hans måte å samholde skriftstedene om ekteskapet i det Gamle testamentet med Jesu ord om dette i det Nye testamentet er meget god. Hans fortolkninger er sande og klare. Det vil være umulig for ethvert kristent menneske å komme utenom hans ord. Den ting at kristne mennesker ofte forsøker å løsrive enkelte skriftsteder fra bibelen, og å gi dem den mening som passer i øyeblikket, blir det syndet meget imot i vår tid. Dette har forfatteren et åpent øye for. Frelst, ja ufrelst med, vil etter å ha lest denne bok vanskelig kunne handle mot de sannheter forfatteren legger fram.

Vår tids moral minner i en nesten uhyggelig grad om den som rådet på Lot's tid. Måtte ungdommen som leser denne bok kunne bevare de sannheter den inneholder, så ville meget være vunnet. Boken har et ord til alle innen alle kirkesamfunn. Den stemmer overens med Herrens eget ord.

Kan bestilles fra bokhandler eller

direkte fra forlaget. Kr. 1.30 pluss porto 14 øre.

H. K. Knausgaard,
Lektor.

Bokannonse.

«Guds menighet»

som den finnes i skriften — o.s.v.

Den inneholder opplysninger som mange ikke kjenner til. Den besvarer mange dunkle spørsmål — vedrørende menigheten og dens rette navn på Guds menighet. Pris kr. 1.50.

«Dåp — Barsedåp».

Denne bok har prester og predikanter lest, og mange anbefalinger har den fått. Mange forskjellige kirkefedre og andre lærde historiske menn har sitt vitnesbyrd i boken. Den taler et himmelsk språk, og beriker enhver med lys og velsigelse som erkjenner det hele Guds ord. Den koster kr. 1.25.

Synd mot den Hellige And.

Synd imot den Hellige And har i alle tider vært et aktuelt emne. Ved tanken på denne synd har fienden ført mange sjeler i fortvilelse og mørke. Derfor vil vi atter komme dem til hjelp.

Pris kr. 1.00.

Menighetsforstander og tjenere i menigheten

er en bok som ethvert Guds barn skulle ha. Den er en veileder til et sunt og fruktbringende liv for Jesus og himmelen. Pris kr. 0.75.

Satans opprinnelse og fall

Denne bok er ikke stor, men den er full av opplysninger om emnet; fra bibel, historien og kommentaren. Lærd og ulærd har lest den og gitt den en fin anbefaling. Den kaster lys over mange dunkle ting.

Den koster kr. 0.60.

Skilsmisse og gjengifte.

Denne brosjyren viser deg fra Guds Ord, at ekteskapsbrytere har Gud og himmelen imot seg. Det er et himmelskrikende rop fra jorden til himmelen over denne fryktelige syndelære. Ve den som hylder denne lære og all falsk lære. (Es. 10), Oplysning fra Guds ord om dette emne ser du i denne bok.

Pris kr. 10.00.

Beløpet pluss porto sendes med ved bestillingen. Adressen er:
Forlaget Fredenborg, Skjeberg st.